

U ATA7269/60E Klockargården, Eds sn

Litteratur: H. Sabel, Skrivelse till Riksantikvarieämbetet 12/9 1956 (ATA dnr 5324/56); S. B. F. Jansson, Rapport till Riksantikvarieämbetet 19/11 1960 (ATA dnr 7269/60), nr 6–7; J. Owe, Runfynden i Eds sn (1997, rev. 2006), s. 3, 8 (kopia på Runverket).

Avbildningar: Foto (ATA, B61:141 [fragm. 6–7], kopia på Runverket).

FMIS: Ed 180 (fyndplats), 106:2 (nuvarande plats)

Fragmenten (Jansson nr 6 och 7) tillhör det fynd som 1956 uppmärksammades vid Klockargården, men som skall ha kommit i dagen redan 1940. Om fyndomständigheterna se beskrivningen under U ATA72669/60A. Fragmenten förvaras nu i hembygdsgården i Runby, Upplands-Väsby (inv. nr UV1975, UV1981). Av stenen återstår sex fragment, vilka i samband med Jansson undersökning sattes samman till två. Någon passning mellan dessa två finns dock inte. Fragment A bär delar av en runslinga, medan ristningen på fragment B endast består av ornamentik.

Röd sandsten. Storlek: (A:) 36 × 30 cm, (B:) 37 × 38 cm. Tjocklek: 6,5–7,0 cm. Runhöjd: 4,5–5,0 cm. Kanten ovanför runslingan på fragment A utgör säkert stenens ursprungliga kant. Ristningen är uppmålad med svart färg av Sven B. F. Jansson.

Inskrift:

...jsimo-...

5

U ATA7269/60E från Klockargården, Eds sn. Fragment A t.h. och fragment B t.v. Foto Magnus Källström 2010.

Till läsningen: Runa 1 saknar toppen. Den kan därför teoretiskt ha haft en bistav till vänster om toppen, men troligtvis rör det sig om en **i**-runa. 2 **s** är ganska bred och det nedre ledet verkar nå ända upp till den övre ramlinjen. 3 **i** är inte stunget. Bistavarna i 4 **m** ansluter inte till huvudstaven på samma punkt, utan den högra är något lägre. 5 **o** har ensidiga bistavar snett nedåt höger (f). Av runan 6 återstår en rak huvudstav vid brottkanten. Runan kan inte ha haft någon bistav till vänster, men däremot till höger. – Jansson (1959) läser inskriften på samma sätt.

Någon självklar tolkning av inskriften finns inte. Det kan ligga nära till hands att associera runföljden **simo-** med apostlanamnet *Simon*, som kan ha varit i bruk redan vid denna tid. Lind (sp. 904) uppger exempelvis att en isländsk *Símon* enligt Landnamabók var gift med en systerdotter till Skald-Hrafn (död 1008). Detta förutsätter dock att den sjunde runan har haft en ensidig **n**-bistav, vilket numera är omöjligt att avgöra. Jan Owe (1997) har föreslagit att 1–3 **isi** kan utgöra slutet av ett kvinnoamn med efterleden *-dís* i ack. och att 5–6 **mo** är början av *mō[ður sīna]* »sin moder». Denna rekonstruktion är givetvis fullt möjlig, men man hade kanske väntat att ett skiljetecken skulle vara utsatt mellan orden. Det säkraste är därför att lämna inskriften otolkad.

På fragment B finns bland annat ett rundjurshuvud med stort mandelformat öga, trekantig nackflik och slutan mun. Djuret biter över en mindre slinga och typen bör närmast bestämmas som tillhörande Gräslunds stilgrupp Pr 4.

Detta dokument ingår i ett digitalt supplement till *Upplands runinskrifter*, en del av korpusverket *Sveriges runinskrifter*. Supplementen publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Magnus Källström
E-post: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet
Box 1114, 621 22 Visby
Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 72 84.
www.raa.se